

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 września 2012 r.

DOLiS/DEC-839/12/54674, 54675

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani B. C. na przetwarzanie jej danych osobowych przez E. s.c. R. P., I. K. – właściciela serwisu internetowego [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani B. C., zwanej dalej również Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez E. s.c. R. P., I. K. – właściciela serwisu internetowego [...], zwaną dalej także Spółką. Z treści przedmiotowej skargi wynika, iż Skarżąca kwestionuje legalność przetwarzania jej danych osobowych przez Spółkę wskazując, iż Spółka cyt.: „(...) nęka mnie [Skarżącą] mailami wymuszającymi pieniądze za stronę [...] z którą rozwiązałam [Skarżąca rozwiązała] umowę na piśmie i zastrzegłam [Skarżąca zastrzegła] sobie, iż nie wyrażam [Skarżąca nie wyraża] zgody na dalsze przetwarzanie moich [Skarżącej] danych osobowych (...)”. Skarżąca pomimo wezwania, pismem z dnia [...] listopada 2011 r. (znak: [...]), nie wskazała jakiego rodzaju działań żąda od Generalnego Inspektora w związku z przedstawioną przez siebie sprawą.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. E. s.c. R. P., I. K. za pośrednictwem serwisu [...] świadczy usługę dostępu do serwerów U., w ramach której realizowane są m.in. działania obejmujące transmisję w sieci telekomunikacyjnej danych przekazywanych lub otrzymywanych przez usługobiorcę.
2. Skarżąca dokonała w dniu [...] września 2011 r. rejestracji w serwisie [...] zamawiając usługę dostępu do sieci U., w trakcie której wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych wyłącznie dla celów realizacji Usług U. oraz zaakceptowała Regulamin Usług U.. Zakres danych osobowych Skarżącej przetwarzanych przez Spółkę w wyniku tej rejestracji obejmuje: nazwisko i imię, adres zamieszkania, datę urodzenia, adres e-mail, dane dotyczące utworzonego przez Skarżącego w serwisie konta oraz numer IP komputera.
3. Spółka w wyjaśnieniach złożonych przez Generalnym Inspektorem wskazała, iż cyt.: „(...) podstawę prawną do przetwarzania danych osobowych Skarżącej stanowi zgoda na przetwarzanie danych osobowych udzielona przez Skarżącego w trakcie rejestracji w serwisie [...] oraz wyrażona w wyniku złożenia oświadczenia woli o następującej treści: *»Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych wyłącznie dla celów realizacji Usług U. oraz oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję w całości Regulamin Usług U.«* (...)”.
4. Odpowiadając na zarzuty Skarżącej dotyczące nieistnienia pomiędzy nią a Spółką żadnej umowy, Spółka wyjaśniła, iż cyt.: „(...) w okresie pierwszych dziesięciu dni Użytkownikowi przysługiwało ustawowe prawo do odstąpienia od przedmiotowej umowy »tj. do dnia [...] września 2011 r.« (...) przesłanie przez Skarżącą oświadczenia woli po upływie terminu nie rodzi żadnych skutków prawnych (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wiarygodności wobec Skarżącej, ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niej roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej także ustawą, badał, czy u podstaw przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącej znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy.

Z uwagi na powyższe wskazać trzeba, iż przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy materialnych przesłanek. Zgodnie z powołanym przepisem ustawy, przetwarzanie danych jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) bądź gdy jest to niezbędne

dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że z uwagi na okoliczność, iż Spółka obecnie przetwarza dane osobowe Skarżącej w celu wyegzekwowania należności za świadczoną usługę, powyższy proces znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust.1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy, który precyzuje, co ustawa rozumie przez usprawiedliwiony cel administratora danych bądź odbiorców danych. Zgodnie z pkt 2 ww. przepisu, za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Jeżeli w opinii Skarżącej Spółka poprzez swoje działania naruszyła jej dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżąca ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

Nadmienić również należy, że analizowane przetwarzanie danych osobowych nie może być postrzegane jako naruszające prawa i wolności osoby, której te dane dotyczą. Wspomniany ustawowy zapis nie może „być wykorzystywany” jako podstawa uchylenia się od spełnienia zaległych zobowiązań wobec podmiotu prowadzącego legalną działalność gospodarczą. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie administracyjnym. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził, iż cyt.: „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań »zapłata długów« (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (...) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych (...)”.

Na gruncie analizowanej sprawy należy stanowczo zaznaczyć, iż odrębną kwestią, pozostającą poza kompetencjami organu ochrony danych osobowych, jest kwestia oceny zasadności dochodzonych roszczeń oraz badania prawidłowości umowy zawartej między Skarżącą a Spółką. Podkreśla to Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt: I OPS 2/05) wskazał, że do dokonywania oceny umów cywilnoprawnych pod kątem ich legalności właściwy wyłącznie jest sąd powszechny. Co więcej, w wyroku z dnia 6 lipca 2006 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że cyt.: „(...) dopóki ważność umowy nie zostanie podważona we właściwym trybie i formie, umowa stanowi dokument wywołujący określone skutki prawne podlegające także ocenie w świetle ustawy o ochronie danych osobowych (...)”.

W świetle powyższego odnosząc się do zarzutów Skarżącej, wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem ustawowo powołanym jedynie do badania prawidłowości przetwarzania danych osobowych i nie jest właściwy do dokonywania analizy zgodności metod działania stosowanych przez Spółkę z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Jeśli zatem Skarżąca ma zastrzeżenia do zasadności dochodzonych od niej roszczeń oraz legalności ich egzekwowania przez E. s.c., powinny zostać one zbadane w postępowaniu cywilnym zainicjowanym stosownym powództwem.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).